

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנֹתֶר וְלֹא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנֹתֶר וְלֹא

(:GPR) 54 712 (1)

מורתני אלו רברים של עוברי כוכבים
אסטרון ואסטרון איסור הנהה "זרין יהוחמן"
של עוברי כוכבים שהיה מנהלו זין'

ג' ניינן אמר רבה בר ביבונה אמר קרא אשר חלה ובחרומו יאכלו יי"ש
שחו יי' נסכים מה בכח אחר בהנהא אף ,
י' נמי אסור בהנהא (אבה גויה מלך)
יבחרות יוציאמו לבעל פער ואבלו ובוראם,
וחולמים מה תר אסור בהנהא * אף יודה נמי ,
אסור בהנהא ומונפה מלך אריה שם שם ,
יבחרות החם עזירע שמת הענלה ברולו יי"ש
בנהנה והם מלך אמר דבי רבי ינא
כפרה בחיב בה קדושים

לבדו עומדים, נקרא המשכה ונאסר כל מה שבגת, אפילו לא נגע כלל בחורצנים ו הזוגים, אם יש בהם טופחה על מנת להטפיח. אבל כל זמן שלא הבדיל חיין (עד שולי הגות) (ב') בשם תוספות והרא"ש מרדכי) מן החורצנים והזוגים, לא هو המשכה.

שׁוֹעַ יוֹדָסִי קְבָ"ג ס' י"ז מאימתו נקראין ליאסר במגע עובדי כוכבים, שהתחילה לimson רוחינו משנמשך על הגת עצמוו, כי הגת הוא מודרין. ואם פינה החרבנים והזוגים והיין לברוז ממשר מצד העליון לצד התחתון, ונשאר הין

~~2009-1017~~ ()

עד הסדרות מחזקי הדת אריה"ב
הנרא אשר עקשין שלכיא זר

הבראה

רבים השואלים: גוֹגּוֹסָה לְהַוּדָה Grey Goose - שיצא ממנה עיש בו סתם יין.

הר בירור ביחס עם רבני מומחים ראה לנו כתעת, שאין אלא כולה סתם במתן הוראה. אכן, נודע לנו שההוראה שאין עליון חותם בשרות עליל קוווטה חש מבליעת כלים של סתם יונס - ואכן חש זה קיים בכל כייש אין עליון הרכש

ולמזהיר ולנזהר שלומים תנ כמי נהר

אנו יתנו לך
אשר אנשייל עקשטיין

negative signs *positive*

שברהרתיח הילן שוב אין דין עכ"ם, וע"ש
שברבבאיור הגר"א ס"ק ז' דמשמע שאם בישל
ונד יד סולdot בז ומותר, ודלא כ"ר
שצעריך להרתיח עד שמתרמעט ממדתו,
לפי זה במץ ענבים שלנו שנעשה בבישול,
אפלו נתחשך רק שביעים מעלות אין בו דין
עכ"ם.

- לבן רביים נוהגים לא לחוש כל ל מגע עבוי"ם במיין עננים מפוסטר (אך על גב שmagog נカリ אוטר בגין מוגנו כמו בין רג'יל) אשר בכדי למונע חסיטה וגם יוכל להתקיים עושים פיסטרו שמחمم את המץ בשיעור של לא פחות משבעים מעלוות צליוס וה"ז חשוב כהרתייה על האש דמברואר כאן בשעו"ד שרוי.

ברם נלענד" דיש לפוקפוק טובא בקהל זו מכמה טעמים, כי נלענד" דמובושל שנזכר בש"ס ובפוסקים מירוי דוקא בבישול רגיל דכמו שהחכשיל מתבשל בקדירה שעלה האש קרי היו מבשלים גם את היין, יודע שתיכף עם תחלת הבישול הכהול מיד נזוף ומותודה [גם שמעתו שאם מודליקים שם גפרור נעשה שלחהת כמו בהבערה של ספירות] כמובן שבגל זה טעם היין משתנה, משא"ב [בזמןנו הפטיטור נעשה כשהיאין והמיין הם בתוך צנורות סגורים, ולכן אין אמן לדגבי זה שצרכייםsthacher מההמאה שפיר מסתבר דאך שבגל זה שהוא טగור ומסוגר לא נחרס כלום מהיין, מ"מ מובושל מיהיו הוה כיון דמהו של נחרס הוא רק מפני שהוא טחום ואי אפשר כל לחיות אידיין אבל חישיב שפיר מובושל, אבל מ"מ נראה כיון שגם נחרס מההמאה והכהול יצא מהיין והתקאה הרי יודע שטעם היין משתנה מארך ולכן אין דרך הנגידים לנטרין כזה, משא"ב בפטיטור של זמננו אשר מלבד שהטעם לא משתנה בغال זה שטוגר ואין אידיין, גם עושים עוד בחבולות בחכימה שלא יהא שום شيء

ש"ת הריב"ש סיון ר'ב"ה ... אבל אלו המים ש"ה העיקר הוא הין, וגם טעם הין וחו"ר נשאר בו קצת, ולזה אסורתן אפילו בהנאה. ואם מפניה חולין שאון בו סכנה. נראה שהיאן להתייר בכל, ואפי' חולין שיש בו סכנה נמי אסור, ר'ה אסורי ע"ג הוא, ואמרדין בפרק כל שעיה (ב"ה): בכל מתרפאן, חוץ מעצי אשרה. ומסקין התם: לעולם דאייכא סכנה, ואפי' הכיב עצי אשרה לא. דתנייא: רבי אליעזר אומר: אם אמרה: כי אתה רבין, אמר רבי וכור, וכן נמי אמר דין התם: כי אתה רבין, אמר רבי יוחנן: בכל מתרפאן, חוץ מע"ג וגלי עריות ושביבות דמים. וכך על גב דעתם יין אסור דרבנן, ומושום בנותיהם; הינו מושום בנותיהם איתשר מעיקרא, אבל מושום אין שנחנס, הו מעתוא דמיועט. ומיהו, מושום בנותיהם לא היי אוסרין אותו בהנאה, כמו שלא אסרו פתן ושמן אלא באכילה. אבל כדי של לא יבוא להקל בינו שנחנסך לע"ג, להתייר בהנאה, אסרו זה גם בהנאה. וכיין דמשום לתא ר"ע איתשר בהנאה, בראה דאסור ליהנות ממנה אפילו במוקום סכנה; בששלש עברות הלו, לא שנא בעברות גופה, ולא שנא אבקה של עבריה, אין מתרפאן בהן כלל.